

mer Indkomsten og Formuen, saa at den enkelte kommer til at svare Skat efter sin Evne og saa kan anvende sine Penge, som han har Lyst til, uden at Staten blander sig i den Slags Ting. Saa behøver man ikke Forbud hverken mod Dyrkning af Tobak eller mod at fabrikere hverken det ene eller det andet, saa kan man overlade til Borgerne selv, hvad de ville anvende deres Jord til, hvad de ville producere eller dyrke.

Svendsen: Den højtærede Finansminister udtalte, at Tobaksavlerne herhjemme ikke havde den Beskyttelse, som jeg før nævnede, eller i hvert Fald ikke vare i Stand til at udnytte den. Det sidste kan være rigtigt, det viser sig jo ogsaa derved, at den danske Tobak ikke en Gang koster saa meget som Indførselsafgiften paa den udenlandske Tobak, men det er et Bevis paa, hvilket elendigt og daarligt Produkt den er, at den er et Produkt, som næsten ingen vil købe, et Produkt, som man derfor heller ikke skulde gøre noget for at faa udbredt mere, end det er, men jeg kan dog ikke nægte, at der heri ligger virkelig en Forhøjelse af Beskyttelsen. Jeg sammenligner det selvfølgelig med Forholdet, før vi fik den nye Toldlov. Her foreslaas det at lægge en Afgift paa 17 $\frac{1}{4}$ Øre pr. kg Tobak, men nu oplyser den højtærede Finansminister, at Prisen paa indenlandsk Tobak er stegen med 20 Øre i den Tid, saa bliver der endda nogle Procents Forhøjelse af Beskyttelsen, og det mener jeg, det er farligt at komme ind paa. Vi burde snarere gaa til den anden Side for at forhindre, at denne unaturlige Avl, som jeg fremdeles hævder det at dyrke Tobak her i Landet er, breder sig. Det burde udtales her, til Skræk og Advarsel, havde jeg nær sagt, for alle, der kunde tænkes i Fremtiden at ville dyrke Tobak, enten af Udvalget eller den højtærede Minister eller bestemmes i Loven, at Arealer, der fremtidig inddrages til Dyrkning af Tobak, maatte finde sig i en større Afgift end den, der her er foreslaaet, og som man ikke mener at kunne forhøje af Hensyn til den Fadæse, man begik, da man for tre Aar siden glemte at tage Hensyn til dette Forhold, da man vedtog Toldloven.

Ordføreren (Jerichow): Efter de Udtalelser, der ere fremsatte af den højtærede Finansminister, skal jeg fatte mig i størst mulig Korthed. Det er ikke ganske rigtigt, naar man tror, at man slet ikke under den tidligere Tolddebat har været

opmærksom paa dette Spørgsmaal. I Virkeligheden har det Spørgsmaal været fremme, hvorvidt man paa det Tidspunkt burde tage den Konsekvens af den forhøjede Toldlov ogsaa at lægge en Skat paa Forbruget af indenlandsk Tobak, men den daværende Finansminister udtalte udtrykkelig, at han vilde se Tiden an, vilde se, hvorvidt Toldforhøjelsen førte til en større Udvikling af det indenlandske Tobaksforbrug, før han vilde foreslaa en Told paa den indenlandske Tobaksdyrkning. Naar der nu er gaaet et Par Aar, siden Toldloven traadte i Kraft — det var vistnok den 1. Januar 1909 —, og det allerede nu har vist sig, hvad Resultatet er blevet, kan man da ikke sige, at det er en væsentlig Forsinkelse, denne Sag har været Genstand for.

Med Hensyn til de forskellige Tanker, der ere komne frem om at indrette sig paa en anden Maade end den af den højtærede Finansminister foreslaaede, skal jeg med Hensyn til Spørgsmaal om Forbud tildele mig at bemærke, at i og for sig kunde jeg godt gaa med til et Forbud, men det maatte da være uden Erstatning, idet et Forbud, som skulde ledsages af en Erstatning, vilde bringe os ind paa et overordentlig farligt Præcedens. Det er nemlig, som den højtærede Finansminister bemærkede, ikke noget i og for sig enestaaende, at der her findes en indenlandsk Produktion, som berøver os en Del af Toldindtægterne. Det er noget, som findes paa mange andre Omraader, og der kunde meget vel opstaa et Ønske om at faa afløst en saadan Produktion, naar det viste sig, at der gaves Erstatning. Skulde der være Tale om Forbud, maatte det være i den Form, at man gav et passende Varsel, saa at man om f. Eks. 10 Aar gik over til Forbud, saa Folk kunde indrette sig paa det. I øvrigt finder jeg det ganske tiltalende, at man skaaner en saadan Virksomhed, som har fundet Sted her i Landet fra gammel Tid, og som maaske tilfredsstillende en Del af de Folk, der have kastet sig over den, og for hvem Forbudet maaske vil staa som et uheldigt Indgreb i deres personlige Frihed. Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) nævnede netop, at Dyrkningen til Dels drives paa Steder, hvor man i sin Tid indkaldte Folk, netop for at de skulde dyrke Tobak. Der hentydes her til Tider, hvor man i det hele saa paa Beskyttelsen paa en helt anden Maade end nu, og hvor man mente, at enhver Produktion, som kunde drives i Landet, i og for sig betegnede en Bespa-